

3. Wojucze te kusche leta!
 Kak borsy panje nascha heta!
 Kak borsy, dha na konzu smy!
 Hdyž Boh junu morych sbudzi
 A Khrystuŝ pschecziwny swet budzi,
 My s wjeseloscju stawamy.
 Smy s Boha sjednani
 We Khrystuŝowej kwi.
 Njeh swet hani!
 To chzemy njescz a wschitko snjescz,
 Po khwilzy pschiudze weczna czescz.

4. Jesu, posylni swoje dzeczi,
 Tak dolho hacz smy w hreschnym
 sweczni,

Ty sebi wufupiŝ sy je.
 Žiwjenje czin nasche nowe,
 Hdyž czaŝy mamy njewjesole
 A wutroba nam spanycz chze!
 Nam Ducha s njebjes daj
 A na nas wuliwaj!
 Dha smy stroschni,
 A pschi tebi smy wobstajni
 We žiwjenju a we smjerczi!

148.

(P. 23. a 24./2. 1870.)

1 Petr. 1, 13—25.: „Teho dla dha wopaŝajcze te ledzby wascheje myŝle, budzecze strosbi, stajcze swoju nadziju zyle na tu hnadu, kotraž wam pschinjeŝena je psches njewjenje Jesom Khrysta! Jako dzeczi posluŝnoscze njeczincze tak, jako prjedy s njewedomnoscju po žadosczach czinili scze, ale jako ton, kiž naŝ je powolaŝ a je swjaty, budzecze tež wy swjeczi we wschem waschim wobendzenju! atd.“

Stoŝ: Wschitzy lubzo wotŝal czahnu.

Ledzby swoje wopaŝajcze!
 Wschitku waschu nadziju
 Jeniczzy na hnadu stajcze!
 Budzecze strosbi s mudroscju!

Niž paŝ s loschtom wopowjeni,
 Niž na Khrystuŝa scze kschczeni!
 Sidzecze sweta žadoscze,
 Dokelž dzeczi Bože scze!

2. We wschem waschim wobendzenju

Budzecze swjeczi wobstajnje!
 Boh, kiž waŝ je k wufwjeczenju
 Powolaŝ, sam swjaty je.
 Doniž tudy pschewwacze
 A so pschihotowacz macze,
 Wjedzecze swoje žiwjenje
 W bojosczni hacz do smjercze!

3. Wescze, so scze wufupjeni
 S wobendzenja hreschneho,
 W kotrymž beschcze ponurjeni,
 Niž psches skoto, ŝleboro!
 Droho scze wy wufupjeni,
 Psches krej Khrysta wuplaczeni,
 Duž netk ŝami jeho scze,
 Psches njeho tež wericze.

4. Khrystuŝej dha netko ŝluzcze,
 Niž wot morych stanyl je,
 Swet a jeho hrechni puschcze,
 Sbóznikej so poddajcze!
 Jako bratsja we lubosczni
 Bezcze, a we posluŝnosczni
 Czincze dusche pozczime
 Prawdzi Bozej poddate!

5. Wschitko czelo je kaž trawa,
 Wschitka kraŝnoscz czlowjeczna
 Borsy k swjadnjenju je sraŝa,
 Tak kaž kwetka kczejata.
 Ale Knjesa ŝlowo swjate
 A sbóznosczni nam s njebjes date
 Do wecznoscze wostanje,
 Duž so na njo ŝalozcze!